

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Nordiske Smaadigte

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 5. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_601-txt-shoot-idm1262/facsimile.pdf (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

fig til af den Daarlighed de havde, saa de kunde aldrig taale, Solen skinne paa dem, men blev saa til Steen, som de stod. Naar de derfor selv med deres gode Villie gjorde noget Konstværk enten til Hser eller til Mennesker, var der dog gjerne en Hage ved, som ved Skafet paa Mjølner, gjort saa kort, at Thor knap kunde faae Hold paa det og nedtes til at bukke sig, hvergang han slog til. Man veed jo nok, der er en heel Fortælling om, at det var en stem Snyflues Skjold, der satte sig paa Dværgens Næse, mens Mjølner var i Arbeide, og som han tilsidst ikke kunde bære sig for at smække til, hvorved han tabte et kostbart Dieblit; men det vare nu som det vil, saa var der dog en stem Lyde ved alle de Konfliktter, Hserne fik af de vittige Dværg, thi selv den berømte Snekke Wladwend ing, som havde altid Binden med sig og kunde rumme alle Hser og Balhals Gæster, kjænde Man kunde lagge den sammen som en Bog og putte den i Lemmen, vil Man sige, havde den Lyde, at hvem der først kom paa den, kom aldrig af den igjen.

Det var derfor intet Under, at hvem der naadte Dværgene til at tralle for sig, fik ogsaa Arbeide derefter, som kunde være baade deilig og dygtigt nok, men kun til Giermandens Ulykke, og derpaa er Sværdet Kirking det største og klareste Beviis Man veed af at sige, saa det kan lære Folk at tage sig i Agt for de daglige Dværg, og allensalds ikke sætte dem Stolen for Døren, naar Man tænker at have Gavn af dem.

Der var nemlig en Konge i Gardevige, der osteninde, mellem det hoide og det sorte Hav, og han skal gjerne have været en Sønneson af den store Heremesker, som i gamle Dage kom herind fra Thyet og gav sig ud

